NORAKSTS
Lieta Nr.142183911
1 – 1839 – 11/43

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Valmierā 2011.gada 7.novembrī
Administratīvā rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesnesis G.Ploriņš,

piedaloties pieteicējam *A.R.*,
atbildētāja Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes pārstāvim *D.K.*,
atklātā tiesas sēdē 2011.gada 19.oktobrī izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc *A.R.* (personas kods */personas kods/*) pieteikuma par Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja 2011.gada 28.aprīļa lēmuma Nr.VP4/PD435202/1 atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] Administratīvajā rajona tiesā 2011.gada 5.maijā saņemts *A.R.* (turpmāk arī pieteicējs) pieteikums par Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja (turpmāk arī atbildētājs vai Policijas birojs) 2011.gada 28.aprīļa lēmuma Nr.VP4/PD435202/1 (turpmāk arī Lēmums) atcelšanu.

Ar Administratīvās rajona tiesas tiesneša 2011.gada 10.maija lēmumu pieteikums pieņemts un ierosināta administratīvā lieta.

[2] 2011.gada 17.martā plkst.16.07 Policijas biroja Patruļpolicijas nodaļas Satiksmes uzraudzības rotas jaunākais inspektors sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu un lēmumu Nr.VP4/PD435202 (turpmāk Protokols – lēmums), kurā konstatēja, ka pieteicējs pārkāpis Ministru kabineta 2004.gada 29.jūnija noteikumu Nr.571 „Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk – Ceļu satiksmes noteikumi) 114.punkta prasības, proti, 2011.gada 17.martā plkst.16.02 vadījis transportlīdzekli VW PHAETON ar valsts reģistrācijas numuru */reģistrācijas numurs/* Valmierā, pa Valkas ielu, virzienā no Burtnieku ielas uz autoceļu A3 (Inčukalns – Valmiera – Igaunijas robeža), ar ātrumu 87 km/h pie atļautā braukšanas ātruma 50 km/h. Ātrums fiksēts un vadītājam uzrādīts ar ātruma mērīšanas kontrolierīci „ISKRA – 1" Nr.13183, kuras kļūda ± 3 km/h. Minimālais braukšanas ātrums bija 84 km/h. Tādējādi, pieteicējs izdarījis administratīvo pārkāpumu, par kuru atbildība paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk arī LAPK) $149.^{8}$ panta desmitajā daļā. Ar Protokolu-lēmumu pieteicējam piemērots naudas sods Ls 60 (sešdesmit latu) apmērā.

Nepiekrītot sastādītajam Protokolam-lēmumam, pieteicējs to apstrīdēja, un atbildētājs ar Lēmumu atstāja to negrozītu, bet pieteicēja sūdzību noraidīja.

[3] Nepiekrītot Lēmumam, pieteicējs vērsās Administratīvajā rajona tiesā, lūdzot to atcelt turpmāk norādīto iemeslu dēļ.

[3.1] Pieteicējs nepiekrīt Lēmumam, norādot, ka ceļu policijas ekipāža atradās ārpus apdzīvotas vietas robežām un nav pierādīts, ka ātruma mērījums ir fiksēts apdzīvotas vietas robežās.

[3.2] Pieteicējs uzskata, ka atbildētājs nav novērtējis pierādījumus pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas, kā to nosaka LAPK 244.pants.

[3.3] Pieteicējs atsaucas uz LAPK 243.pantu un norāda, ka konkrētajā gadījumā kā pierādījums tika vērtēts Protokols-lēmums, kuru pieteicējs nav atzinis jau tā sastādīšanas brīdī, kā arī ātruma mērīšanas kontrolierīces rādījums, kuru ceļu policijas amatpersonas pieteicējam uzrādīja notikuma vietā. Pieteicējs uzskata, ka lietā nav pierādījumu, ka minētais ātruma mērīšanas kontrolierīces rādījums fiksēts pieteicēja vadītajam transportlīdzeklim noteiktajā laikā un vietā.

[4] Administratīvajā rajona tiesā 2011.gada 13.jūnijā saņemts atbildētāja rakstveida paskaidrojums *(lietas 14. – 16.lapa)*, kurā atbildētājs norāda, ka pieteicēja pieteikums netiek atzīts pilnā apmērā turpmāk minēto iemeslu dēļ.

[4.1] Atbildētājs norāda, ka ceļa policijas amatpersonu 2011.gada 14.aprīļa dienesta ziņojumos ir apstiprināts Protokolā-lēmumā fiksētais pieteicēja pārkāpuma izdarīšanas fakts. Administratīvo pārkāpumu ceļu policijas amatpersonas atklāja vizuāli, precīzi fiksējot pārkāpuma izdarīšanas brīdi, izmantojot ātruma mērīšanas kontrolierīci „ISKRA – 1" Nr.13183. Pēc automašīnas apturēšanas ceļu policijas amatpersonas pieteicējam paskaidroja, ka par izdarīto pārkāpumu viņam tiks sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols. Ar sastādīto Protokolu-lēmumu pieteicējs iepazinās, kā arī viņam tika izskaidrotas LAPK 260.pantā noteiktās tiesībās un pienākumi. Izmantojot savas tiesības, pieteicējs iepazinās ar sastādīto Protokolu-lēmumu, kam nepiekrita un sniedza rakstisku paskaidrojumu. Pieteicējam uzrādīta arī mērierīce, ar kuru fiksēts pārkāpums, lai parādītu viņam, ka atļautais braukšanas ātrums tiešām nav ievērots.

[4.2] Atbildētājs atsaucas uz LAPK 243.pantu un norāda, ka minētā tiesību norma nenoteic, ka ātruma noteikšanas mērierīcei ir jābūt obligāti aprīkotai ar video ierakstu. Valsts policija izmanto dažādu tipu apstiprinātas ātruma fiksēšanas mērierīces. Viena no minētām ātruma fiksēšanas mērierīcēm ir ātruma fiksēšanas mērierīce „ISKRA – 1D", kura nav aprīkota ar video ierakstīšanas sistēmu, bet ir uzskatāma par vienu no pierādījumiem administratīvā pārkāpuma lietā atbilstoši LAPK 243.pantam.

Ātruma mērierīce „ISKRA – 1D" Nr.13183 ir pārbaudīta un verificēta Latvijas nacionālā meteoroloģijas centrā atbilstoši Ministru kabineta noteikumiem. Braukšanas ātruma kontrole veikta saskaņā ar Ceļu satiksmes likuma 43.4.pantu.

[4.3] Atbildētājs norāda, ka policijas amatpersonām atrodoties ārpus apdzīvotas vietas 52 metru attālumā (veicot pārbaudi, attālums līdz vietai, kur atradās ceļu policijas transportlīdzeklis, tika nomērīts) un fiksējot braukšanas ātrumu pieteicēja vadītajam transportlīdzeklim, pieteicējam nebūtu bijusi

tehniska iespēja apturēt automašīnu vienā līmenī ar stāvošu policijas transportlīdzekli. Pieteicēja automašīnai VW PHAETON, pārvietojoties ar braukšanas ātrumu 84 km/h, apstāšanās ceļš, ņemot vērā ceļa segumu (sauss asfaltbetons), kā arī automašīnas maksimālo palēninājumu, sastāda apmēram 65 metrus. Ņemot vērā minēto, atbildētājs secina, ka pieteicēja vadītā transportlīdzekļa braukšanas ātrums 84 km/h fiksēts apdzīvotas vietas „Valmiera" robežās un tas nav pretrunā ar sastādīto Protokolu-lēmumu.

[4.4] Atbildētājs kritiski vērtē pieteicēja apgalvojumu, ka viņa ceļā nebija informācijas, ka viņš atrodas apdzīvotajā vietā, un norāda, ka braucot pa Valkas ielu, virzienā uz ceļa A3 pusi, pietiekamā attālumā ir saredzama ceļa zīme Nr.519 „Apdzīvotas vietas beigas", kura viennozīmīgi norāda uz to, ka ceļu satiksmes dalībnieks atrodas apdzīvotajā vietā, kura apzīmēta ar ceļa zīmi Nr.518 „Apdzīvotas vietas sākums".

Papildus atbildētājs norāda, ka policijas darba organizēšanas instrukcijas pieteicējam nav saistošas un gadījumā, ja no policijas amatpersonu puses netiek ievēroti policijas darba organizēšanas instrukcijas un noteikumi, tas nav pamatojums pieņemtā lēmuma atcelšanai.

[4.5] Atbildētājs, atsaucoties uz Administratīvā procesa likuma 61.pantu, kritiski vērtē pieteicēja iesniegumā atspoguļoto versiju par izdarīto pārkāpumu, un uzskata, ka pieteicēja vainas noliegšana administratīvā pārkāpuma izdarīšanā ir vērtējama kā savdabīga aizstāvēšanās pozīcija, lai izvairītos no administratīvā soda. Atbildētājs uzskata, ka pieteicēja vaina ir pierādīta saskaņā ar LAPK 244.pantu. Lietā ir iegūti objektīvi pierādījumi viņa vainas konstatēšanai.

[5] Tiesas sēdē pieteicējs uzturēja pieteikumā ietverto prasījumu, pamatojoties uz tajā norādītajiem apstākļiem.

Atbildētāja pārstāvis tiesas sēdē pieteikumu neatzina, pamatojoties uz Lēmumā un rakstveida paskaidrojumā norādītajiem apsvērumiem.

Motīvu daļa

[6] Tiesa, noklausoties procesa dalībnieku paskaidrojumus, izvērtējot lietas apstākļus un lietā esošos pierādījumus, secina, ka pieteikums *ir noraidāms.*

[7] Tiesa konstatē, ka ar pārsūdzēto Lēmumu atbildētājs atstājis negrozītu Policijas biroja Patruļpolicijas nodaļas Satiksmes uzraudzības rotas jaunākā inspektora Protokolu-lēmumu par pieteicēja saukšanu pie administratīvās atbildības pēc LAPK 149.^{8} panta desmitās daļas, bet viņa iesniegumu noraidījis.

Konkrētajā lietā tiesai jānoskaidro, vai pieteicējs ir pārkāpis Ceļu satiksmes noteikumu 114.punkta prasības, līdz ar to, vai atbildētājs Lēmumu ir pieņēmis pamatoti.

[8] Ceļu satiksmes noteikumu 114.punkts noteic, ka apdzīvotās vietās visu transportlīdzekļu braukšanas ātrums nedrīkst pārsniegt 50 km/h, bet dzīvojamās zonās, daudzdzīvokļu namu pagalmos, degvielas uzpildes staciju un stāvvietu teritorijās – 20 km/h.

Saskaņā ar LAPK 149.^{8} panta desmito daļu par atļautā braukšanas ātruma pārsniegšanu no 31 kilometra stundā līdz 40 kilometriem stundā ar motocikliem, tricikliem, kvadricikliem, vieglajiem automobiļiem, kravas automobiļiem, kuru

pilna masa nepārsniedz 7,5 tonnas, ja tas izdarīts vietā, kura apzīmēta ar 518.ceļa zīmi „Apdzīvotas vietas sākums" vai ar 528.ceļa zīmi „Dzīvojamā zona", – uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam sešdesmit latu apmērā.

Tādējādi, lai personu sauktu pie administratīvās atbildības atbilstoši šai tiesību normai, nepieciešams konstatēt, ka persona apdzīvotā vietā vai dzīvojamā zonā pārsniegusi atļauto braukšanas ātrumu no 31 kilometra stundā līdz 40 kilometriem stundā.

[9] Ceļu satiksmes likuma 43.[4] pants noteic, ka noteiktā braukšanas ātruma ievērošanu Valsts policija kontrolē ar šim nolūkam paredzētām mērierīcēm.

Savukārt šo mērierīču kontrole tiek veikta saskaņā ar Ministru kabineta 2007.gada 9.janvāra noteikumu Nr.40 „Noteikumi par valsts metroloģiskajai kontrolei pakļauto mērīšanas līdzekļu sarakstu" pielikuma 1.5.apakšpunktu, kurā noteikts, ka autotransporta līdzekļu ātruma kontroles mērierīces ir jāverificē ne retāk kā reizi gadā.

No minētajām tiesību normām secināms, ka likumdevējs braukšanas ātruma kontroli ir uzdevis veikt Valsts policijai, tādējādi iestāde konkrētajā gadījumā rīkojusies atbilstoši savai kompetencei. Automašīnas braukšanas ātrumu ir jāfiksē ar šim nolūkam paredzētu mērierīci. Konkrētajā gadījumā ātrums fiksēts ar ātruma mērīšanas kontrolierīci (radaru) „ISKRA 1", Nr.13183D, kura faktisko derīgumu apliecina 2010.gada 6.decembrī izsniegtais Latvijas nacionālā metroloģijas centra sertifikāts Nr.E1816V10 *(lietas 26.lapa)*.

[10] No izskatāmās lietas materiāliem tiesa konstatē, ka lietā nav strīda par to, ka pieteicējs 2011.gada 17.martā plkst.16.02 vadījis transportlīdzekli VW PHAETON ar valsts reģistrācijas numuru */reģistrācijas numurs/* apdzīvotajā vietā (Valmieras pilsētā) pa Valkas ielu, virzienā no Burtnieku ielas puses uz autoceļa A3 (Inčukalns – Valmiera – Igaunijas robeža) pusi.

Lietā strīds ir par to, vai pieteicējs transportlīdzekli apdzīvotajā vietā vadījis ar ātrumu 84 km/h (atrēķinot maksimāli pieļaujamo kļūdu ± 3 km/h), kā to apgalvo atbildētājs, tas ir, vai pieteicējs Valmieras pilsētā pārsniedza atļauto braukšanas ātrumu no 31 kilometra stundā līdz 40 kilometriem stundā.

[11] Saskaņā ar LAPK 243.panta pirmo daļu pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuri fakti, uz kuru pamata institūcijas (amatpersonas) likumā noteiktajā kārtībā nosaka administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību, pie administratīvās atbildības sauktās personas vainu un citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Saskaņā ar šā panta otro daļu pirmajā daļā minētos faktus cita starp konstatē ar protokolu par administratīvo pārkāpumu, ar tās personas paskaidrojumiem, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ar liecinieku liecībām un citiem dokumentiem, kā arī pārkāpumus fiksējošiem tehniskiem līdzekļiem (braukšanas ātruma noteikšanas mērierīces, mērierīces alkohola koncentrācijas noteikšanai izelpotajā gaisā, foto, video u.tml.).

Tātad par pierādījumiem administratīvā pārkāpuma lietā var kalpot protokoli, personas paskaidrojumi, liecinieku liecības, policijas darbinieku sastādītie ziņojumi, kā arī pārkāpumus fiksējošie tehniskie līdzekļi, tai skaitā, braukšanas ātruma noteikšanas mērierīces.

Ar lietas materiāliem tiesa konstatē turpmāk norādītos pierādījumus.

[11.1] Protokols-lēmums, kas pieteicējam noformēts 2011.gada 17.martā par LAPK 149.[8] panta desmitajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanu. Protokolā fiksēts, ka pieteicējs 2011.gada 17.martā plkst.16.02 vadījis transportlīdzekli VW PHAETON ar valsts reģistrācijas numuru */reģistrācijas numurs/* Valmierā, pa Valkas ielu, virzienā no Burtnieku ielas uz autoceļu A3 (Inčukalns – Valmiera – Igaunijas robeža), ar ātrumu 87 km/h pie atļautā braukšanas ātruma 50 km/h. Ātrums fiksēts un vadītājam uzrādīts ar ātruma mērīšanas kontrolierīci „ISKRA – 1" Nr.13183, kuras kļūda ± 3 km/h. Minimālais braukšanas ātrums bija 84 km/h *(lietas 17.lapa)*.

[11.2] Pieteicēja 2011.gada 17.marta paskaidrojums, kurā viņš norādījis, ka minētajā datumā viņu apturēja ceļu policija un izteica pretenzijas par ātruma pārsniegšanu pilsētas teritorijā – 87 km/h. Taču policijas ekipāža atradusies ārpus pilsētas teritorijas, apmēram 200 metrus aiz apdzīvotās vietas zīmes. Tādēļ pieteicējs uzskata, ka viņa ātrums nomērīts ārpus apdzīvotās vietas *(lietas 18.lapa)*.

[11.3] Policijas biroja Patruļpolicijas nodaļas Satiksmes uzraudzības rotas jaunākā inspektora *J.L.* 2011.gada 14.aprīļa ziņojums, kurā viņš norādījis, ka 2011.gada 17.martā kopā ar jaunāko inspektoru *S.I.* strādājuši ar ātrumu fiksējošo ierīci „ISKRA – 1", Nr.13183, Burtnieku novadā, Valmieras pagastā, autoceļa A-3 74.kilometrā. Dienesta automašīna HYUNDAI SONATA novietota aptuveni 25 metrus no 519.ceļa zīmes, kura atrodas Valkas ielas beigās. Ap plkst.16.02 *J.L.* automašīnai VW PHAETON ar valsts reģistrācijas numuru */reģistrācijas numurs/* fiksējis ātrumu 87 km/h, kura braukusi pa Valkas ielu virzienā no Burtnieku ielas uz ceļa A-3 pusi. Ātrums fiksēts 518.ceļa zīmes darbības zonā, aptuveni 50 metrus aiz Burtnieku ielas uz autoceļa A-3 pusi un aptuveni 200 metrus pirms 519.ceļa zīmes. *J.L.* šo automašīnu apturējis aptuveni 25 metrus aiz 519.ceļa zīmes, vadītājam izskaidrojis apturēšanas iemeslu un uzrādījis viņa braukšanas ātrumu. Pieteicējs teicis, ka ļoti steidzoties, jo esot jāskrien uz tikšanos ar vācu kolēģiem un piekrita tam, ka pārkāpis atļauto braukšanas ātrumu. Pieteicējs lūdzis *J.L.*, lai viņš nestāda viņam administratīvā pārkāpuma protokolu, bet cilvēcīgi palaiž viņu vaļā. Tad *J.L.* kopā ar pieteicēju piegājis pie dienesta automašīnas, kurā atradās viņa kolēģis *S.I.*, kuram pieteicējs sāka stāstīt notikušo un lūgties, lai laiž viņu vaļā. *S.I.* pieteicējam sastādīja Protokolu-lēmumu, pie kura parakstīšanas pieteicējs vairs nepiekrita izdarītajam pārkāpumam un vēlējās sniegt rakstisku paskaidrojumu, ko arī izdarīja. Uz jautājumu, kādēļ pieteicējs vairs neatzīst savu vainu, pieteicējs atbildējis, ka mainījušies apstākļi *(lietas 19.lapa)*.

[11.4] Policijas biroja Patruļpolicijas nodaļas Satiksmes uzraudzības rotas jaunākā inspektora *S.I.* 2011.gada 14.aprīļa ziņojums, kurā viņš norādījis, ka 2011.gada 17.martā kopā ar jaunāko inspektoru *J.L.* strādājuši ar ātrumu fiksējošo ierīci „ISKRA – 1", Nr.13183, Burtnieku novadā, Valmieras pagastā, autoceļa Inčukals-Valmiera-Igaunijas robeža 74.kilometrā. Dienesta automašīna HYUNDAI SONATA stāvēšanai bija novietota atļautā vietā un atradās aptuveni 40 – 50 metrus no 519.ceļa zīmes, kura atrodas Valkas ielas beigās. Plkst.16.02 *J.L.* automašīnai VW PHAETON ar valsts reģistrācijas numuru */reģistrācijas numurs/* fiksējis ātrumu 87 km/h, kura braukusi pa Valkas ielu virzienā no

Burtnieku ielas uz ceļa A-3 pusi. Ātrums automašīnai fiksēts apdzīvotas vietas darbības zonā, aptuveni 50 metrus aiz Burtnieku ielas uz autoceļa A-3 pusi un aptuveni 200 metrus pirms 519.ceļa zīmes. *J.L.* šo automašīnu apturējis aptuveni 25 metrus aiz 519.ceļa zīmes, vadītājam (pieteicējam) izskaidrojis apturēšanas iemeslu un uzrādījis viņa braukšanas ātrumu. *S.I.* atradies dienesta automašīnā un pieteicējs ar *J.L.* atļauju atnācis pie viņa. *S.I.* vēlreiz pieteicējam izskaidrojis pārkāpuma būtību un par to paredzēto sodu. Pieteicējs piekritis, ka apdzīvotā vietā pārkāpis atļauto braukšanas ātrumu un automašīnu vadījis ar ātrumu 80 – 90 km/h, bet to darījis, jo ļoti steidzies uz tikšanos ar kolēģiem no Vācijas. Pieteicējs arī paskaidrojis, ka *S.I.* viņš jālaiž vaļā bez sodīšanas, jo viņš bijis spiests apzināti pārkāpt atļauto braukšanas ātrumu, jo kavējot svarīgu tikšanos. *S.I.* pieteicējam paskaidrojis, ka par šo pārkāpumu protokols tiks sastādīts, uz ko pieteicējs teicis, ka *S.I.* viņš tūlīt jālaiž vaļā un lielākais sods, ko policijas darbinieks drīkstot viņam piemērot ir mutisks brīdinājums. Pieteicējs bija neapmierināts, ka tiks sodīts, kaut arī pats bija atzinis savu vainu. Pieteicējs vēlreiz pārprasījis, vai *S.I.* viņu nelaidīšot vaļā nesodītu, uz ko *S.I.* atbildējis, ka protokolu jau rakstot. To dzirdot, pieteicējs pateicis, ka tādā gadījumā viņš *S.I.* uztaisīšot nepatikšanas un ka policijas darbinieks vēl nožēlošot, ka pieteicēju nav palaidis vaļā bez sodīšanas. Pieteicējs iepazinies ar Protokolu-lēmumu un bija sašutis par uzliktā naudas soda lielumu, nepiekrita protokolam uz uzrakstīja paskaidrojumu par notikušo *(lietas 20.lapa)*.

[11.5] Latvijas nacionālā metroloģijas centra 2010.gada 6.decembrī izsniegtais sertifikāts Nr.E1816V10 par radara „ISKRA 1" ar Nr.13183D verificēšanu. Sertifikātā norādīts minētā radara derīguma termiņš – 2011.gada 5.decembris *(lietas 26.lapa)*.

[12] Administratīvā procesa likuma 154.panta pirmā daļa noteic, ka tiesa novērtē pierādījumus pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatojas uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi pārbaudītiem pierādījumiem, kā arī vadoties no tiesiskās apziņas, kas balstīta uz loģikas likumiem, zinātnes atziņām un taisnības principiem.

Tiesa, izvērtējot sprieduma iepriekšējā punktā minētos pierādījumus, secina, ka lietā bez pieteicēja 2011.gada 17.marta paskaidrojuma nav neviena cita pierādījuma, kas apliecinātu pieteicēja paskaidrojumā un pieteikumā norādīto argumentu, ka 2011.gada 17.martā plkst.16.02 viņa vadītais transportlīdzeklis VW PHAETON ar valsts reģistrācijas numuru */reģistrācijas numurs/* Valmieras pilsētā, pa Valkas ielu, virzienā no Burtnieku ielas puses uz autoceļa A3 pusi, braucis ar ātļauto braukšnas ātrumu – 50 km/h. Turpretim lietā ir trīs pierādījumi, kas apliecina to, ka pieteicēja vadītā transportlīdzekļa ātrums 87 km/h – fiksēts 518.ceļa zīmes darbības zonā, proti, Valmierā uz Valkas ielas, aptuveni 50 metrus aiz Burtnieku ielas uz autoceļa A-3 pusi un aptuveni 200 metrus pirms 519.ceļa zīmes.

Pieteicēja apturēšanas secība, viņa paskaidrotais, policijas darbinieku *J.L.* un *S.I.* ziņojumos norādītais kopumā liecina, ka pieteicējs varēja pārsniegt ātrumu un to varēja nofiksēt ar ātruma mērīšanas ierīci. Tādējādi tiesa konkrētajā gadījumā augstāku ticamību piešķir policijas darbinieku norādītajiem faktiem ziņojumos un Protokolā-lēmumā fiksētajiem faktiskajiem apstākļiem pretēji

pieteicēja sniegtajam argumentam. Tiesa uzskata, ka policijas darbiniekiem nav pamata norādīt lietas faktiskajiem apstākļiem neatbilstošus faktus. Savukārt pieteicējs ir ieinteresēts noliegt pārkāpuma izdarīšanu, lai nesaņemtu sodu.

Lai gan policijas darbinieku sastādītie dokumenti (arī protokoli un ziņojumi) paši par sevi nav uzskatāmi par absolūti ticamiem un neapstrīdamiem, tomēr policijas darbinieku sastādītajiem dokumentiem par notikumiem, kas risinājušies, tiem pildot savus dienesta pienākumus, ir piešķirama augsta ticamības pakāpe. Lai konstatētu, ka policijas darbinieki ir pieļāvuši nepilnības vai kļūdas dokumentu sastādīšanā, ir nepieciešami pārliecinoši pierādījumi *(sk. Administratīvās apgabaltiesas 2005.gada 3.decembra sprieduma lietā AA 13-05/5 17.1.apakšpunktu, 2005.gada 9.decembra sprieduma lietā 666-05/5 15.1.apakšpunktu)*. Policijas darbinieka ziņojums pats par sevi nav uzskatāms par absolūti ticamu un neapstrīdamu. Tomēr, lai apšaubītu policijas darbinieka sniegtās ziņas, kas ir arī apstiprinātas ar rakstveida pierādījumiem, konkrētajā gadījumā ar administratīvā pārkāpuma protokolu un lēmumu, lietā ir jāpastāv īpašiem apstākļiem, kas spēj šādas šaubas izraisīt *(sk. Administratīvās apgabaltiesas 2009.gada 19.oktobra sprieduma lietā Nr.113007108 9.punktu)*.

Tiesa izskatāmajā lietā neatrod nevienu ticamu un pārliecinošu pierādījumu tam, ka Policijas biroja Patruļpolicijas nodaļas Satiksmes uzraudzības rotas jaunākie inspektori *J.L.* un *S.I.* būtu ieinteresēti pieteicējam sastādīt administratīvā pārkāpuma protokolu un pieņemt lēmumu par pārkāpumu, kas patiesībā nav noticis.

[13] Ņemot vērā sprieduma 11.punktā minētos pierādījumus, kā arī sprieduma iepriekšējā punktā norādīto, tiesa atzīst, ka izskatāmajā lietā ir pierādīts, ka pieteicējs 2011.gada 17.martā plkst.16.02 vadījis transportlīdzekli VW PHAETON ar valsts reģistrācijas numuru */reģistrācijas numurs/* Valmierā, pa Valkas ielu, virzienā no Burtnieku ielas puses uz autoceļa A3 (Inčukalns – Valmiera – Igaunijas robeža) pusi, ar ātrumu 84 km/h (atrēķinot maksimāli pieļaujamo kļūdu ± 3 km/h) pie atļautā braukšanas ātruma 50 km/h. Līdz ar to tiesa arī atzīst, ka atbildētājs pamatoti konstatējis, ka pieteicējs izdarījis LAPK 149.^{8} panta desmitajā daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu.

[14] Saskaņā ar LAPK 22.pantu administratīvais sods ir atbildības līdzeklis un tiek piemērots, lai personu, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, audzinātu likumu ievērošanas un sadzīves noteikumu cienīšanas garā, kā arī lai tiklab tiesību pārkāpējs, kā citas personas neizdarītu jaunus pārkāpumus. Savukārt saskaņā ar LAPK 32.panta pirmo un otro daļu sodu par administratīvo pārkāpumu uzliek ietvaros, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu, stingrā saskaņā ar šo kodeksu un citiem aktiem par administratīvajiem pārkāpumiem *(pirmā daļa)*. Uzliekot sodu, ņem vērā izdarītā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību, viņa vainas pakāpi, mantisko stāvokli, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus *(otrā daļa)*.

Saskaņā ar LAPK 149.^{8} panta desmito daļu par atļautā braukšanas ātruma pārsniegšanu no 31 kilometra stundā līdz 40 kilometriem stundā ar motocikliem, tricikliem, kvadricikliem, vieglajiem automobiļiem, kravas automobiļiem, kuru pilna masa nepārsniedz 7,5 tonnas, ja tas izdarīts vietā, kura apzīmēta ar 518.ceļa

zīmi „Apdzīvotas vietas sākums” vai ar 528.ceļa zīmi „Dzīvojamā zona”, – uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam sešdesmit latu apmērā.

Citētā tiesību norma imperatīvi nosaka soda apmēru par izdarīto administratīvo pārkāpumu. Tas nozīmē, ka likumdevējs jau ir izdarījis lietderības apsvērumus un paredzējis, ka par šādu Ceļu satiksmes noteikumu pārkāpumu ir piemērojams konkrēts naudas soda apmērs. Līdz ar to ir atzīstams, ka atbildētājs pamatoti piemērojis pieteicējam naudas sodu Ls 60 (sešdesmit latu) apmērā.

[15] Ņemot vērā visu iepriekš minēto, tiesa secina, ka administratīvā soda piemērošanā atbildētājs ievērojis LAPK noteikto lietvedību administratīvo pārkāpumu lietās. Atbildētājs, atkārtoti izskatot lietu pēc būtības, ir izvērtējis izdarīto pārkāpumu, lietā esošos pierādījumus un no tiem izrietošos loģiskos secinājumus. Lēmums atbilst Administratīvā procesa likuma un LAPK noteikumiem, izdots ievērojot procesuālos un formālos priekšnoteikumus un materiālo tiesību normas, tādēļ tiesai nav pamata to atcelt.

Ievērojot minēto, tiesa atzīst, ka Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja 2011.gada 28.aprīļa lēmums Nr.VP4/PD435202/1 ir pamatots un tiesību normām atbilstošs, bet pieteicēja pieteikums ir noraidāms.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 286.panta pirmās daļas 1.punktu, Administratīvā procesa likuma 246. – 251.pantu, 289. – 291.pantu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda

atstāt negrozītu Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja 2011.gada 28.aprīļa lēmumu Nr.VP4/PD435202/1.

Noraidīt *A.R.* pieteikumu par Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja 2011.gada 28.aprīļa lēmuma Nr.VP4/PD435202/1 atcelšanu.

Tiesas spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā divdesmit dienu laikā no tā sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Valmieras tiesu namā.

Spriedums sastādīts 2011.gada 7.novembrī.

Tiesnesis *(paraksts)* G.Ploriņš

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās rajona tiesas

tiesnesis_____G.Ploriņš
Valmierā, 2011.gada 7.novembrī